

— Την γλώσσαν μου δὲν τὴν ἐξουσιάζω πλέον. Παραφέρομαι ὑπὸ τῆς μανίας!

Καὶ πραγματικῶς, δὲν τὴν ἐξουσιάζω τὴν γλώσσαν τοῦ ὁ κ. Βερναρδίνης δὲν, παραφερόμενος; ἀπὸ τῆς δασκαλομανίας ποῦ θολῶναι καὶ τὴν πρὸς ἑστέρας διάνοις, μὲς παρυσίαζε τὸν Αἰσχύλου περὶ καὶ ἀνοῦσιο σὺν κανένα ἀρθρογράφῳ τοῦ «Ἐμπρός».

ΥΣΤΕΡΑ

ἀπὸ τὸ «ραγισμένο ποτήριον τοῦ Πολέμου» (πάνθημα τῆς αὐτῆς τῆς ἀλύκτες μηχανορραφίας ποῦ τῶσπασαν τὸ μαγικὸ αὐτὸ ρακοπότηρον καὶ δὲ μὲς τῆς τῆς κερνάει ἀδιάκοπα τὸ ἀθάνατον τῆς τέχνης νερό!) οἱ «Ἰσκαροὶ» τοῦ Ραγκαβῆ. Εἶπατε τίποτα; — Ἐμεῖς τί νὰ ποῦμε; Μιὰ ἰκεσίαν ἀπευθύνουμε στὸν Βασιλέα, νὰ σώσῃ καὶ μὲς καὶ τὸ γαμετὸ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου ἀπὸ τὰ πρωτότυπα ἔργα ποῦ ἀσκημίζου ἕνα τόσο ὁμορφὸ καὶ πλούσιο χεῖρμα σὺν κ' αὐτό.

Με μεταφράσεις τῆς προκοπῆς καὶ τὸ θέατρο μπροστὰ θὰ πᾶν καὶ συγγραφεῖς καλοὶ θὰ βγοῦνε μιὰ μέρα. Τὸ κάτω κάτω γὰρ νὰ σωθῇ ἀπὸ τὴν πρωτότυπη πανούκλα τὸ θέατρο, ὡς κίψη μιὰ σύνταξη μικρὴ στοὺς κ. κ. πρωτοτύπους γὰρ νὰ μὴ τὸ ἐνοχλοῦνε μὲ τὰ ἔργα τους. Ἄλλο γιαντρικὸ δὲν ὑπάρχει.

Η ΒΟΥΛΗ

μας ἐδούλεψε πατριωτικώτατα τὴν νύχτα τῆς Τετάρτης. Καὶ μόνον ἔτσι δταν δουλεύῃ ἡ Βουλὴ, ὅχι μὲ λόγια τοῦ ἀέρα, μὰ μὲ βρισίαι καὶ μὲ μαγουριές, ὅπως ἐδούλεψε τὴν Τετάρτη, θὰ κἀν καλὸ στὸν τόπον, γιὰ τὴν πείσῃ καὶ τοὺς πρὸς ἀπλοϊκοὺς πῶς εἶναι περὶ τῆς καὶ πῶς μπορεῖ ἀξιολογῆσαι νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν μέτῃ, γὰρ νὰ σωθῇ ὁ τόπος, γὰρ νὰ τραβῆξῃ λίγο μπροστὰ, πετώντας στὸ κάρρο τῶν σκουπιδίων τὰ χιλιοσπασμένα κοινοβουλευτικὰ δοκανίκια, στὰ ὁποῖα σήμερον στηρίζεται γὰρ νὰ τραβᾷ πρὸς τὰ πίσω κουτσαίνοντας.

— Δὲν εἶναι κατάστασις αὐτὴ! Εἶναι αἰσχος! Εἶναι ἀτιμία! Εἶναι ἐντροπή!

Δὲν τὰ λέμε μεις. Τὰ εἶπε βουλευτῆς, τὰ εἶπε ὁ κ. Φλέσσας, ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς, καὶ τὰ λόγια του αὐτὰ εἶνε τὰ μόνον ἀληθινὰ λόγια ποῦ ἀκουστήκαν ὡς τῶρα μέσα στὸ λεπροκομεῖο τῆς ὁδοῦ Στιοδίου.

ΑΝΟΙΞΙΣ

Μυριόχρωμα πάλιν ἀνθίζουσι λουλούδια
σταύς λόφους στοὺς κάμπους σκορποῦν εὐωδιά
πουλάκια τριγύρω ἀκούσ με τραγοῦδια
νὰ ψάλλουσι τὸν πόνον, 'ποῦ κρῦβ' ἡ καρδιά.

Ἀρχίζει κ' ὁ ἔρωσ παιγνίδια νὰ στρώνῃ
γλυκύτερες τῶρα σκορποῖ τις ματιές
κ' ἄλλοι στὴς καρδιές 'ποῦ κρῦβ' τις πλῆγῶναι
τις δίνει γὰρ πάντα μὲ δυὸ σαιτίες

Ροδίζουσι δὲ αἱ φύσεις γιορτάζει
ἡ νεότης γλεντᾷ, γιομάτη χαρὰ
πετᾷ ἡ ψυχὴ μα, μὲ πάθος στενάζει
νὰ φτάσῃ 'ψηλά, πειδ' ἔψηλά λαχταρᾷ.

Ἰδέες γλυκὲς μέσ' τὴν Ἄνοιξι μόνον
γεννᾷ ἡ καρδιά μας, τις πίκρες ξεχνᾷ
καὶ μόνον ὁ γέρος θυμᾶται μὲ πόνον
πῶς ἔφυγ' ἡ νεότης, δὲ θάρρη ξανά!

Ἀλλάζουσι ὡς τόσον, οἱ τόποι, τὰ χρόνια
μὰ ὅχι ποτὲ δὲν ἀλλάζ' ἡ καρδιά
ὁ ἔρωσ μέσ' τῆς τρέφει αἰώνια
γλυκεῖα καὶ ἀθάνατα πάντα φωτιά!

ΑΝΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ

Ο ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΚΟΣ

ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

ΓΡΑΜΜΑ Δ'.

Manchester, Φλεβάρη τοῦ 1904.

Ἀπὸ τὰ τρία συστήματα ποῦ, ὅπως σὰς εἶπα
στὸ πρῶτον μου γράμμα, πολεμοῦν ἐδῶ τὸ ἀνοικτὸ
ἐμπόριον, τὸ πρῶτον ἀρεστὸν τὸν ἀγγλικὸν λαὸν εἶναι ἴσως
τὸ σύστημα τῶν Ἀνταποδοτικῶν δασμῶν, δη-
λαδὴ τὸ περιφρημὸν Retaliation. Αὐτὸ ὑποστηρίζει ἡ
ἀγγλικὴ Κυβέρνησις καὶ αὐτὸ θάνατον τὸ ἐπίσημον πρό-
γραμμα τῆς στὴς ἐρχόμενες βουλευτικῆς ἐκλογῆς,
γιὰ τὴν τέτοιον σημαντικὸν ζήτημα θὰ τ' ἀποφασίσῃ τὸ
ἔθνος. Οἱ ὀπαδοὶ τῶν ἀποδοτικῶν δασμῶν δὲ ζη-
τοῦνε γενικὴν ἐμπορικὴν καὶ βιομηχανικὴν προστασίαν,
παρὰ μόνον νὰ δοθῇ στὸ Κράτος ἐξουσίαν, βάζοντας
ποῦ καὶ ποῦ δασμοὺς, νὰ χτυπᾷ τοὺς ἄλλους μὲ τὰ

ἴδια τοὺς ὄπλα, δηλαδὴ νὰ φορολογῆται πραγματικῶς
ξένων ἐθνῶν ποῦ εἶτε βιάζονται τ' ἀγγλικὸν ἐμπόριον
μὲ προστατευτικὸν δασμῶν, εἶτε τοὺς βάζουσι ἐπι-
τηδες γὰρ νὰ τιμωρῆσιν ἀγγλικὴν ἀποικίαν ποῦ ἔ-
δωκε κάποιον δασμολογικὸν προνόμιον στὴ μητέρα τῆς
τῆν Ἀγγλίαν. Αὐτὸ, λένε, δὲ θὰ πᾶν προστασία, γιὰ τὴν
δὲν εἶναι λόγος νὰ προστατευτῇ ὁ ἄγγλος ἀπὸ
κάθε συναγωνισμῶν, παρὰ μόνον ἀπὸ ἀδικον συνα-
γωνισμῶν, μὴτε νὰ φορολογηθῇ καθεὶ ξένη πραγμα-
τεία, παρὰ μόνον ὅσες ἔρχονται ἀπὸ μέρη ποῦ φο-
ρολογοῦν τις ἀγγλικῆς. Εἶναι μάλιστα τὸ καλλίτερον
μέσον γὰρ νὰ βροῦν οἱ ξένοι στὰ συλλογικὰ τους κ' ἔτσι
τὸ σύστημα τοῦ ἀνοικτοῦ ἐμπορίου νὰ γίνῃ γενικόν.
Ὅταν οἱ ἄλλοι βάζουσι δασμοὺς, ἄλλους τόσους ὡς
βάζῃ κ' ἡ Ἀγγλία. Ὅταν πάλι τοὺς βάζουσι, ὡς
τοὺς βάζῃ κ' αὐτὴ. Ἡ ἐξουσία τοῦ Κράτους νὰ
βάζῃ στὴν ἀνάγκη δασμοὺς εἶναι τὸ μοναχικὸ ὄπλον
γὰρ ν' ἀναγκάσῃ τοὺς ξένους ν' ἀλλάξουσι τοὺς δι-
κοὺς τους. Πρέπει, ὅπως εἶπαν, νὰ βαστᾷ ἡ Κυβέρ-
νησις γιομάτῳ ρεβόλβερ γὰρ νὰ φοβερῆξῃ τοὺς ξένους
καὶ νὰ κατορθώσῃ συμφωνίας ὠφελίμες στὸ ἄγγ-
λικὸν ἐμπόριον. Πρέπει μάλιστα αὐτὸ νὰ γίνῃ ἄμεσως
γιὰ τὸ κακὸ χειροτερεῖται κάθε μέρα, οἱ ξένοι ἀδιά-
κοπα μεγαλώνουσι τοὺς δασμολογικοὺς τοὺς τοίχους
καὶ ὁ ἄγγλος κοντεύει ν' ἀποκλεισθῇ ἀπὸ κάθε ἀγορᾶς.
Σήμερον, μὴτε οἱ ἐμπορικῆς συνθήκες τῆς δὲν ὠφελοῦν
τὴν Ἀγγλίαν, γιὰ τὴν ἐνφ' ὑποχρεῶν τὸν ξένον νὰ μὴ
φορολογῆται περισσότερο τὴν ἴδια πραγματεία ὅταν ἔρ-
χεται ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν παρ' ὅταν ἔρχεται ἀπ' ἄλ-
λου, δὲν τὸν ἐμποδίζουσι ὅμως νὰ φορολογῆται περισσό-
τερον ὅσες πραγματείες εἰσάγει κυρίως ἀπὸ τὴν Ἀγγ-
λίαν, ποῦ ἀπ' ἐκεῖ δὲ φοβᾷται ἐκδίκησιν, παρ' ὅσες
εἰσάγει ἀπὸ μέρη ποῦ τὸν φοβερῆξουσι μὲ δασμοὺς.
Τότες μόνον θὰ κατορθώσῃ ἡ Ἀγγλία ὠφελίμες
συνθήκες καὶ θὰ γλυτώσῃ ἀπὸ ἀδικον συναγωνισμῶν,
καὶ ἀπὸ τὸ νὰ τὴν πλημμυροῦν οἱ ξένοι μὲ φτηνῆς
πραγματείας δίχως νὰ παίρουν τις δικῆς τῆς, ὅταν
δοθῇ στὸ Κράτος ἐξουσία νὰ τοὺς φοβερῆξῃ μὲ δα-
σμοὺς. ἴσως μάλιστα πιτύχῃ ἔτσι τὸ σκοπὸν τῆς
καὶ δίχως νὰ βάλῃ δασμοὺς, γιὰ τὴν φοβερᾶ μόνον
θὰ σώσῃ ἂν πάλι καταστήσῃ ἡ δουλειὰ σὲ δασμο-
λογικὸν πόλεμον, ἡ Ἀγγλία ἔχοντας τὸ μεγαλύτερον
ἐμπόριον καὶ τὰ πρὸς γὰρ οἰκονομικὰ, δὲν ἔχει φόβον
νὰ νικηθῇ. Ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Γερμανίαν εἰσάγει
περισσότερα ἀπ' ὅ,τι εἰσάγει, ἀπὸ τὴν πρώτην μάλι-
στα ἡ εἰσαγωγὴ τῆς εἶναι τριπλάσιον τῆς ἐξαγωγῆς
τῆς, καὶ λοιπὸν εὐκολὰ τις χτυπᾷ μὲ δασμοὺς
εἰσαγωγῆς.

ΔΟΓΓΟΥ

ΔΑΦΝΗΣ ΚΑΙ ΧΛΟΗ

Μετάφρασις Ἡλία Π. Βουτιερῆδου

Βέλαξαν καὶ τὰ πρόβατα, πήδησαν καὶ τ' ἀρνιά·
καὶ ἀφοῦ γονάτισαν κατὰ τὴν μαννάδες τους, βύ-
ζαιναν τὰ μαστάρια· καὶ ὅσες δὲν εἶχαν ἀκόμη γεννήσει
τις κυνηγοῦσαν τὰ κριάρια καὶ ἄμα τὴν σταματοῦσαν ἀπ'
τὴν κούραση, καθάλιευν καθένα ἀπὸ μιὰ. Κυνήγησαν
κ' οἱ τραγοὶ τις γίδες καὶ πήδουσαν τριγύρω τους πρὸς
ἔρωτικὰ καὶ πιάνονταν ἀναμεταξύ τους γὰρ τις γίδες.
Καὶ καθένας εἶχε τις δικῆς του καὶ πρόσχε μὴπως
κανένας ἄλλος τοῦ τις καθάλιεψαι κρυφά.

Θ'. Καὶ τοὺς γέροντες ἀκόμη τὰ τέτοια πράγματα, ἂν
τῆς βέλαξαν θὰ τοὺς παρακινούσαν στὴν ἀπόλαυσιν· καὶ οἱ
νιοί, καθὼς ἦσαν γυμνασμένοι καὶ ἀπὸ πολλὴν κούραση
ζητοῦσαν ἀγάπην, ζᾶνθον ἀπὸ ὅσα ἀκούγαν κ' ἔλυο-

ναν ἀπὸ ὅσα ἔβλεπαν κ' ἤθελαν κ' αὐτοὶ κατὰ περισ-
σότερον ἀπὸ τὸ φιλὶ καὶ τ' ἀγκαλιάσασα καὶ πρὸς πολὺ ὁ
Δάφνης· γιὰ τὸν καθὼς εἶχε μεγαλώσει ἀπὸ τὴν κλεισοῦ-
ρα ὅλο τὸ χεῖμα καὶ ἀπὸ τὸ καθησιό, καὶ τὰ φιλιὰ
πεθυμοῦσε καὶ γὰρ τ' ἀγκαλιάσασα λαχταρῆζε καὶ
ἦταν γὰρ κάθε δουλιὰ πρὸς περιεργὸν καὶ πρὸς τολμηρῶν.
Παρακλῶσε λοιπὸν τὴν Χλόην νὰ τοῦ χαρίσῃ ὅ,τι ἤθε-
λε καὶ γυμνὴ νὰ πλαγιάσῃ μ' αὐτόν· γυμνὸν περισσό-
τερον ὅρα ἀπὸ ὅσην προτῆται συνήθιζαν· γιὰ τὸ αὐτὸ ἔ-
λειπεν ἀπὸ τοῦ Φιλητᾶ τὰ μαθήματα, γὰρ νὰ γίνῃ
καὶ τὸ μόνον γιαντρικόν, ποῦ καταλογάζει τὴν ἀγάπην.
Κ' ἐπειδὴ ἐκείνη ρωτοῦσε, τί ἄλλο εἶναι ἀκόμη ἀπὸ τὸ
φιλὶ καὶ ἀπὸ τ' ἀγκαλιάσασα καὶ ἀπ' αὐτὸ τὸ πλαγιά-
σασα καὶ τί σκέφτεται νὰ κάνῃ ἂν γυμνὸς ζαπλωθῇ
μ' αὐτὴν γυμνὴ, εἶπε:

— Αὐτὸ, ποῦ κάνουσι τὰ κριάρια στὴς προβατίνες κ' οἱ
τραγοὶ στὴς γίδες. Βλέπεις πῶς ὑστερῆς ἀπ' αὐτὴ τὴν δουλιὰ
μὴτε ἐκείνες πρὸς τοὺς ἀποφεύγουσι, μὴτε ἐκείνοι κούρα-
ζονται κυνηγώντας τες, παρὰ ἀπὸ δὴ πέρα, σὲ νὰ δο-
κιμάσουσι τὴν ἴδια γλύκην, βόσκουσι μὲ μὴ; Πολὺ γλυ-
κιά, καθὼς φαίνεται, εἶναι ἡ δουλιὰ καὶ νικάει τοῦ ἔ-
ρωτα τὴν πίκρην.

— Μὰ δὲ βλέπεις, Δάφνης, τις γίδες καὶ τὰ κριά-
ρια καὶ τοὺς τραγοὺς καὶ τις προβατίνες, πῶς ἐκείνοι
κάνουσι ὄρθοι κ' ἐκείνες παθαίνουσι ὄρθες; ἐκείνοι ἀφοῦ

πήδησαν, καὶ αὐτῆς ἀφοῦ τοὺς κρατήσουσι στὰ πσιναῖα
τους; Κ' ἐσύ θέλεις νὰ πλαγιάσῃς χάμου μὲ μὴ σου γυ-
μνῆς; καὶ ὅμως ἐκείνες πόσον πρὸς μαλλιαρῆς εἶναι ἀπὸ μέ-
να, ἂν κ' εἶμαι ντυμένη;

Τὴν πίστεψε ὁ Δάφνης καὶ ἀφοῦ πλαγιάσασα χάμου
μὲ μὴ τῆς πολλὴν ὥρα κείτονταν, κ' ἐπειδὴ ἀπὸ ὅσα
πεθυμοῦσε τίποτε δὲν ἤξερε νὰ κάνῃ, τῆς σηκῶνε κ'
ὑστερῆς τῆς σφιχταγκαλιάσασα κἀνοντας ὅπως οἱ τραγοὶ.
Μὰ σὺν βρέθηκε σὲ πολὺ δυσκολώτερον θέσιν, καθῆσε κ'
ἐκλαψε γιὰ τὴν ἦταν κ' ἀπὸ τὰ κριάρια πρὸς ἀνήξερος
στοῦ ἔρωτα τις δουλιές.

Γ'. Κ' εἶχε ἕνα γείτονα, ζευγογάτῃ δικῆς του
χωραφίου, ποῦ τὸν ἔλεγον χρώμην καὶ παρασμένο στὰ
χρόνια. Αὐτὸς εἶχε γυναικούλα φερμένη ἀπὸ τὴν πο-
λιτείαν, νῆα κ' ὁμορφὴν καὶ πρὸς τρυφερὴν ἀπὸ ὅσο ἔπρε-
πε σὲ χωριάτισσα, τ' ὄνομα τῆς ἦταν Λυκαίνιον. Αὐ-
τὴ βλέποντας τὸν Δάφνην κάθε μέρα νὰ περνᾷ τὰ γί-
δια τὸ πρῶτον γὰρ τὴν βοσκὴν, τὴν νύχτα γὰρ τὴν στάνην,
πεθύμησε νὰ τὸν κάνῃ ἀγαπῆτικόν τῆς ἀφοῦ μὲ χαρί-
σματα τὸν ξεγελάσασα καὶ κάποτε παραφουλάξασα τὸν
μόνον καὶ σουραῦλι τοῦ χάρισε καὶ κερήθρες καὶ τα-
γῆρ ἀπὸ λαφοτόμαρον μὰ δὲν τολμοῦσε νὰ τοῦ εἰπέ
τίποτε, ἐπειδὴ μάντευε τὴν ἀγάπην τῆς Χλόης, γιὰ τὴν
τὸν ἔβλεπε πολὺ προσκολλημένον στὴν κέρην.

(Ἀκολουθεῖ)

Ακόμα μάλιστα πιο αναγκαίο είναι να δοθῇ στὸ ἀγγλικὸ Κράτος ἐξουσία νὰ χτυπᾷ μὲ ἀνταποδοτικὸς δασμοὺς ὅσα ξένα ἔθνη φορολογοῦν τὶς πραγματικὰς βρετανικῆς ἀποικίας πού ζητεῖ νὰ σφίξῃ πρὸς τὸν ἐξουσιάζοντα τὴν Ἄγγλια, δίνοντάς τῃς δασμολογικὰ προνόμια. Αὐτὸ ἔκαμνε, εἶναι τῶρα λίγος καιρὸς, ἡ Γερμανία ὅταν τὸ Καναδᾶ κατέβαλε τοὺς δασμοὺς τοῦ σὲ εἶδη ἀγγλικὰ κ' ἐκείνη ἀμέσως τὸ τιμώρησε ἀνεβάζοντας τοὺς δικούς τῆς σὲ προϋόντα τοῦ Καναδᾶ καὶ φοβερίζοντας μάλιστα πῶς τὸ ἴδιο θὰ τιμωρηθῇ κι ὅποιαν ἄλλη ἀγγλικὴ ἀποικία μιμηθῇ τὸ παραδειγματὸς τοῦ. Ἄν ἡ Ἄγγλια δὲν προστατεύει τὶς ἀποικίας τῆς ἀπὸ τέτοια ἐχθρικά καμώματα, ὅχι μονάχα ταπεινώνεται, παρὰ χάνει καὶ τὴν ἐλπίδα ἐμπορικῶν συνασπισμῶν τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας. Δὲν πρέπει ν' ἀφήσῃ τὸν ξένο ν' ἀνακατώνεται, εἴτε ἔμμεσχα εἴτε ἄμεσα, σὲ τὴν δόσοληψίαν τῆς μὲ τὶς ἀποικίας τῆς. Πῶς τοὺς ἔδωκε πολιτικὴ κ' ἐμπορικὴ ἀυτονομία δὲν εἶναι λόγος γιὰ νὰ μὴ τὶς μεταχειρίζονται οἱ ξένοι ὡς μέρη ἀχώριστα τοῦ Βρετανικοῦ Κράτους.

M.

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

- Ὅριστε καὶ τὰ σωτήρια ἀποτελέσματα τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Μπενή-Ψάλτη.
- Ἐνας κύριος ἀπὸ τὸ Βίλο, Κ. Ἀντόπα μᾶς τὸν εἶπαν, εἶχε στείλει στὸ «Ἐμπρός» ἕνα ποιήματὸς γιὰ τοὺς Μαλλιάρους.
- Μόλις ἴσως δημοσιεύτηκε ἡ ἐκθεσὶς τοῦ κ. Βίσαγγελέα γιὰ τὰ Μιστριωτικὰ, κ' ἀμέσως ὁ παλιθαροῦς τηλεγράφησε στὸ «Ἐμπρός» νὰ μὴ δημοσιευθῇ τὸ ποιήματὸς τοῦ.
- Κ' ἔτσι οἱ μαλλιάρου τῆ γλύτωσαν καὶ ἡ φιλολογία μᾶς ἔχασε ἕνα ἀριστοῦργηματὸς τῆς.
- Τὸ περίφημο ἄρθρο πού δημοσιεύτηκε τὴν περασμένη Κυριακὴ στὸ «Ἐμπρός» γιὰ τὸν Ψυχάρη, μὲ τὰ ψηφία Α-Ω, ἦταν γραμμμένο, μᾶς εἶπαν, ἀπὸ τοὺς κ. κ. Χατζιδάκι, Μιστριώτη καὶ Κουρούπη. Χαριτωμένη καὶ ταιριασμένη τριανδρία, μὰ τὴν ἀλήθεια!
- Ὁ συμπαθητικώτατος φαφλατᾶς κ. Πατερνόστρο δημοσιεύει στὸ τελευταῖο φύλλο τῆς «Giornale d' Artes» ἄρθρο γιὰ τὴν κ. Παρρέν, πού τὸ ὑπογράφει μὲ τὸ ψευτόνομα «Paterimio».
- Τὸ ψευτόνομα αὐτὸ τὸ χρωστᾷ στὸ «Νουμάς» πού τὸν ἔγραψε κάποτε ὁ κ. Πατερνήμος.
- Ἐνας κύριος πού πήγε τὴν Τρίτη τὸ δειλινὸ στὴν Μακεδονικὴ γιορτὴ τοῦ «Παρνασσού» κ' ἄκουσε τὰ ποιήματα, μᾶς ἔλεγε:
- Δὲν ντραπέματε! Μὲ τέτοια ποιήματα θὰ πάρομε τὴ Μακεδονία;
- Ὁ κ. Κουρουπόλυτος—ἔκουσον! ἔκουσον!—μᾶς ἀποκάλυψε σ' ἕνα τραμερὸ ἄρθρο τοῦ, πῶς πολλοὶ νέοι, θριαμβεύουν στὰ γράμματα, ἔχοντας ὡς μόνον φιλολογικὸν ἐφόδιον μίαν εὐμενῆ κρίσιν τοῦ.
- Καὶ βαβαιοτάτα! Μὲ μιά τέτοια εὐμενῆ κρίσιν μπορεῖς καὶ Πάπας νὰ γίνῃς.
- Κ' ἄλλος ἀπὸ τὴν Κῶ, πού γυρεύει μερικὸ..... στὴν ἀνοησία! Ὁ οικονομικὸς ἐπιθεωρητὴς κ. Ἄν. Ροντήρης δημοσιεύει στὴν «Παναθηναίκα», μιά φλογερὴ μελέτη τοῦ γιὰ τὸ γλωσσικὸ ζήτημα, σωστὸ μαντζουνί.
- Ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς, ἀφοῦ σωριάζει ἀπαντὰ τὸ κόσμου τὶς ἀνοησίες, ὁμολογεῖ πῶς δὲν διάβασε κανένα βιβλίον γιὰ τὸ γλωσσικὸ ζήτημα.
- Μὰ τὸ εἶπε κ' ὁ κ. Ψυχάρης αὐτὸς... «Δὲ διαβάζον τίποτις, δὲν ξέρουν τίποτις, τίποτις δὲν σπουδάζουν τίποτις δὲν ξετάζουν—καὶ μιλοῦν».
- Καμαρωτῶστε κ' ἕνα ποιητικὸ μαργαριταράκι ἀπὸ τὸ ἄρθρο μιανῆς κόρης, πού δημοσιεύτηκε σὲ τὴν «Ἀθήνη».
- «..... Ἡ σελή-ῆ ὡς βροχὴ ἀργύρου ἠκτινοβόλοι ἐπὶ τῶν ὀδάτων. Ἐντὸς τῶν κυμάτων ὑποτακτὸν ἀνενάκλα τὸ φῶς τῶν ἀστέρων. Οἱ δύο ναυτικοὶ παρετήρουν ἄλλοτε τὴν θάλασσαν κ' ἄλλοτε τὸν οὐρανόν.....»
- Γ' αὐτὸ τὸ ἀντὶς τῶν κυμάτων τί λέει ἡ Χαυραυγὴ κ' ἡ Ἀροαφουόσα;
- Ὁ κ. Λουκῆπουλος, λουστρὸς-ποιητὴς, ἔλαβε τη-

εγγραφήματα ἀπὸ τὴν Κόρινθο, τὰ Φιλιατρά, τὸν Πύργο καὶ τὴν Ζάκυνθο, καὶ τὰ δημοσιεύει στὸς «Καιροὺς».
- Καθυστέρουν ἀκόμα τὰ τηλεγραφήματα τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἄρτας, γιὰτὶ ἀπὸ τὴν κακοκαιρία ἔχουν χαλάσει τὰ τηλεγραφικὰ σύματα.
- Εὐχαριστοῦμε τὸν γαστρὸ κ. Κωτάνωφ γιὰ τὴν ῥεκλάμα πού μᾶς κάνει νὰ μιλήσῃ στὸ φροντιστήριό του ὀλοῦνα γιὰ τὸ «Νουμάς».
- Ἴσως καὶ μετὶ καμμιά φορὰ μιλήσουμε γι' αὐτὸν γιὰ νὰ τοῦ ἐξηγήσουμε τὴν ὑποχρέωσιν.
- Ὁ κ. Βερναρδάκης τὴν πρώτην τοῦ διάλεξιν στὸν «Παρνασσὸν» τὴν ἀρχίνητε μ' αὐτὰ τὰ λόγια ἀπάνω κάτω:
- «Λέγουσι πολλοί, ὅτι πρέπει νὰ γεννηθῇ εἰς μέγαν ποιετὴς διὰ νὰ καθορίσῃ τὴν σημερινὴν γλῶσσαν» σφάλονται δεινῶς, διότι ὁ μέγαν ποιετὴς ἐγεννήθη ἤδη καὶ εἶναι ὁ... Ὁμηρος.
- Κάποιος πού ἄκουσε τὰ λόγια αὐτὰ ρώτησε τὸν διπλανὸ τοῦ μ' ἀπορία:
- «Καὶ τί δουλειὰ κάνει αὐτὸς ὁ κ. Ὁμηρος;
- Δὲν μποροῦτε, βλέπετε, νὰ παραδεχθῆ, ὁ ἀμαθῆστατος, πῶς ὁ Ὁμηρος, ἔδω καὶ τρεῖς χιλιάδες χρόνια, ἐφίταξε τὴ γλῶσσαν πού μιλάμε σήμερα.

Ο ΙΔΙΟΣ

ΚΕΡΔΟΣ 312,140 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ναί! 312,140 δραχμᾶς ἔδωκε μέχρι τοῦδε τὸ γραφεῖον τοῦ τραπεζομειστοῦ κ. Ἰω. Φωτίου εἰς τοὺς πελάτας τοῦ. Ἦτοι ἐκ τῶν ἀγοραστῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ ἔχουν κερδίσει διάφορα ποσά, ἀνερχόμενα εἰς τὸν στρογγυλὸν ἀριθμὸν 327,140 δραχμῶν.

Ὁ κ. Ἰω. Φωτίου θέλει ν' ἀναβιβάσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς 1,000,000 δραχμῶν. Ἐπιθυμῶν δὲ ἕνα συμμετάσχωσι τούτων πᾶσαι αἱ τάξεις τῆς κοινωνίας ὑποβιάζει τὴν προκαταβολὴν δι' ἐκάστην λαχειοφόρον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς δραχμᾶς καὶ καλεῖ τοὺς θελοντάς ν' ἀγοράσωσι τοιαύτην νὰ προσεέλθωσιν εἰς τὸ τυχερὸν γραφεῖον τοῦ, ὅπου πάντως θὰ κληρωθῇ μετ' ἀμειβῆς ὁμολογίαν τις καὶ τι χαρὰ νὰ εἰνῆναι ἡ πρώτη μὲ τὰς 70,000 χρυσᾶς δραχμᾶς τὴν 19 Μαρτίου ἔ. ἔ., ὅτε γενήσεται ἡ κλήρωσις.

Ὡσαύτως ἀσφαλίζονται καὶ λαχειοφόροι ὁμολογίαι τῆς αὐτῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν αὐτὴν εἰς τὸ ἄρτιον κλήρωσιν τῆς 19 Μαρτίου 1904 ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς ἐκάστη.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

-κ Κ Ρωσίδην. Περάστε, σὰς παρακαλοῦμε, τὴν Κυριακὴν τὰπόγευμα, 4-6, ἀπὸ τὸ γραφεῖο μᾶς. Θέλουμε νὰ σὰς πούμε κατὶ σχετικὸ μὲ τὸ διήγημά σας, πού δὲ γράφεται.—κ. Κίμων Μουχλίδην. Τὸ τελευταῖο τεῦχος τῶν «Παναθηναίων» δὲν τὸ εἶδαμε καὶ μὴ τὰ ρωτᾶτε. Ὅστε νὰνασάνουμε δὲν μποροῦμε ἀπὸ τὴν πίκρα μᾶς. Γιὰτὶ μᾶς τὸ κάνετε αὐτό; Ἐξέστε τί σημασία ἔχει αὐτό, κατὰ τὸ διεθνὲς δίκαιον; Εἶναι τὸ ἴδιο, σὰν νὰνακαλεῖτε τὸν πρεσβῆ σας ἀπὸ τὴν Αὐλὴν μᾶς καὶ νὰ μᾶς κηρύχνητε τὸν πόλεμον. Σὰς καταγγέλλουμε ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης, ὅτι λόγου σας ἀρχίζετε τὶς ἐχθροπραξίας καὶ δυχρῶστε καλὰ τὸ Πόρτ-Ἀρθὺρ τῆς φιλολογικῆς σας μούχλας.—κ. Ἰππόλυτο. Δὲν ὑπάρχει ἀκαθηγητὴς τῆς Παιδείας οὔτε στὴ Γαλλία, οὔτε στὴν ἀνταπόκρισιν γιὰ τὴν ἐκλογὴ τοῦ Ψυχάρη πού δημοσιεύσαμε στὸ περασμένον φύλλο. Ἡ ἀνταπόκρισιν ἔλεγε: «..... καὶ στὸ τέλος διορίζει τὸν καθηγητὴν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας». Καταλαβαίνετε τώρα τί ἔγινε. Στὴ στοιχειοθεσίαν ἔφυγαν δύο τρεῖς λέξεις κ' ἔγινε ὁ ἀνύπαρκτος αὐτὸς τίτλος.—κ. Ὀνοῦβριο. Τὰ «Παναθηναϊκά» σας στὸ φύλλο τῆς ἄλλης Κυριακῆς.—κ. Ἰναχο. Καὶ βέβαια, γὰρ θ' ἀπαντήτομε σὲ τὴν ἀνοησίαν πού γράφει κάποιος μάρτης στὸν Ἄκριτον τοῦ Ἐν-

σκήπῃ γιὰ τὸ «Νουμάς». Ὁ ἴδιος ὁ μάρτης πού σαλιερίζει αὐτὰ σήμερα, μᾶς παρακάλεσε δῶ καὶ τρεῖς μῆνες νὰ τοῦ δημοσιεύσωμε δυὸ τρία σαχλοποιήματά του πού τὰ δέχτηκε μὲ ἀγάπῃ τὸ καλάθι τοῦ γραφείου μᾶς. Ὅλ' οἱ τανεκέδες σὰν κ' αὐτόν, τέτοιοι εἶναι, ξεσώπεται.—κ. Μάρκο Γερᾶνν. Δὲ μᾶς στείλατε τίποτ' ἄλλο. Γιατὶ;

ΑΚΟΥΣΑΜΕ

- Πῶς οἱ Μαλλιάρου θὰ πᾶνε στὸν πόλεμον.
Πῶς, σὰ μαλλιάρου πούναϊ, θὰ πᾶνε στὴν Κουρέα.
Πῶς ἐτοιμαζοῦνε φάλαγγα... γιὰ τὸ Μιστριώτη.
Πῶς γράφεται παράξενον δρᾶμα ἢ ἔβωας σύμφωνα μὲ τοὺς χασμαφδικούς νόμους τοῦ Ραγκαβῆ.
Πῶς, σὰν παράξενον πούναϊ, θὰν τὸ κρῖνῃ ὁ κ. Παραξενόπουλος.
Πῶς θὰ τὸ παραστήσωμε φαφούτηδες γιὰ νὰ μὴν ἀκούγουνται τὰ σύμφωνα.
Πῶς ὁ Πάλλης πούλησε τὰ μυστικά του ἀγγλικῶν ναυτικῶν στὸν Τσάρο.
Πῶς μὲ ρούμπλια θὰ μᾶς βγάλῃ καινούργια ἔκδοσι τῆς Ἰλιάδας.
Πῶς ἄμα τ' ἀκούσῃ ὁ Βλάχρος, ἀπεβλαγῶθη.
Πῶς ὁ θαυματουργὸς Δροσίνης (τὴν εὐχὴν τοῦ νάχομε!) στὸ ἐξῆς θὰ λέγεται Μπόσκος ὁ δεῦτερος.
Πῶς ὁμοῦ τὰ σατιριστικά του θὰ λέγονται πάντα μπόσικα τῆς πρώτης.
Πῶς ὁ Ἐπισκοπόπουλος μὲ τὶς ζέστες θάρχησιν νὰ διαστελλεταί.
Πῶς τὸν Ἀπρίλη θὰ γίνῃ Ἀρχιεπισκοπόπουλος.
Πῶς τὸ Μίη θ' ἀπλώσῃ σὲ Ἀρχιεπισκοποπούλακην.
Πῶς τὸ Θεριστὴ θὰ μᾶς προβάλλῃ Παπαρχιεπισκοποπούλακην.
Πῶς τὸν Ἀλωνάρη θὰ τεντωθῇ σὲ Χιζηπαπαρχιεπισκοποπούλακην.
Πῶς μὲ τὶς κουνικῆς ζέστες θὰ καταντήσῃ Χατζηπαπαρχιεπισκοποπούλακὸς γλόγος.
Πῶς ἂ βαστήξουν ἄρκετὰ αὐτὲς οἱ ζέστες, Ἴσως τὸν καμαρώσωμε καὶ ὡς Χατζηπαπαρχιεπισκοποπούλακὸ γλύθη.
Πῶς ἐτοιμάζει δρᾶμα γαλλικὸ πού θὰ βγαῖ τὸν Τρυγητὴ μὲ τὴν ἀκόλουθῃ ἐπιγραφῇ:
Un drame psychologique par le phylologue
N. de Hatzipaparchevquoulakoglides
Ἀκούστηκαν κ' ἄλλα, μὰ μὲ τὴν τελευταία λέξη πού εἶπαμε μᾶς πιάστηκε ὁ ἀναστασμός.

ΓΛΩΣΣΙΤΣΑ

ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΟΝ 4 0)0 1902
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

Οἱ κάτοχοι τίτλων γ 100 (fr 25000) ἀντιπροσωπευόντων 5 ὁμολογίας τῶν L 20 (fr 500) δύναται νὰ ἀνταλλάξωσιν αὐτοὺς πρὸς πέντε τίτλους μιᾶς ὁμολογίας L 20 (fr 500) ἐκάστης φέροντος τοὺς αὐτοὺς ἀριθμοὺς ἐπὶ καταθέσει τῶν ἀνταλλακτικῶν τίτλων ἐν Λονδίνο παρὰ τοῖς κ.κ. C. I. Hambro et Sou, 70 old Broad St. E. C. καὶ ἐν Ἀθῆναις παρὰ τῷ καταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.
Καταθέσεις τίτλων πρὸς ἀνταλλαγὴν γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 17 Φεβρουαρίου (1 Μαρτίου), μέχρι 25)7 Ἀπριλίου ἔ. ἔ.
Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης, δὲν γίνονται δεκτοὶ τίτλοι πρὸς ἀνταλλαγὴν.
Ἡ παράδοσις τῶν νέων τίτλων ἐνεργηθήσεται, τὸ βραδύτερον, μέχρι τῆς 18)31 Ἰουλίου ἔ. ἔ.
Οἱ καταθέτοντες τοὺς τίτλους αὐτῶν πρὸς ἀνταλλαγὴν, οφείλουσι νὰ καταβάλωσι τὸ Ἀγγλικὸν χαρτόσημον ἀντικαταστάσεως τίτλων 6 δηναρίων δι' ἐκάστην νέαν ὁμολογίαν L 20. Οἱ δὲ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ καταθέτοντες τοὺς τίτλους αὐτῶν, καταβάλλουσι καὶ τὰ ἐξοδα τῆς ἐνταῦθα ἀποστολῆς τῶν νέων τίτλων.